

Три деветъ бѣли градо'и
Да баратъ лепа девойка;
Нигде девойка не найде,

Туку си найде вдо'ица
Со дванадесетъ сираци,
Со тринадесетъ чивлици.

СВАДБЕНИ.

Отъ Струга.

511.

Кога ходатъ на строй.

кошничице камарджице полна бисеріо,
Орони сѣ бисеріо 'семъ навеселіо.
Потеколь ю силенъ Дунафъ пороитъ,
Понесоль ю злата чаша викіа,
Полна рамна руйно вино цжрвено;
Кому да ю поклонъ поклониме,
Поклониме чеснетому свекоръ.
Весели сѣ чесни свекоръ, веселба ю твоя;
Що ю овой гомемъ сжборъ околу тебе,
Како на гратъ Яничари 'се околу цара.

512.

Кога да месѣтъ свакя-та у девойка-та.

Свила сѣ лоза винена
Окулу града Легена;
Не била лоза винена,
Туку ми била девойка,

Окулу бракя сѣ вієтъ:
„Откупи мене, браке-ле!
Ясь не сумъ скжпо ценето,
За двесте триста гроше'и.“

513.

Кога да месѣтъ свакя-та у зем-отъ.

Пуштать Билька по бѣла Босилька:
„Дойди, дойди бѣль Босильче моје!“ —